

Spotkanie synodalne

5. Współodpowiedzialni w naszej wspólnej misji (ewangelizacja, dzieło uświęcenia, dzieła miłosierdzia)

Mk 2, 1-12

Gdy po pewnym czasie wrócił do Kafarnaum, posłyszeli, że jest w domu. Zebrało się tyle ludzi, że nawet przed drzwiami nie było miejsca, a On głosił im naukę. Wtem przyszedli do Niego z paralytykiem, którego niosło czterech. Nie mogąc z powodu tłumu przynieść go do Niego, odkryli dach nad miejscem, gdzie Jezus się znajdował, i przez otwór spuścili łoże, na którym leżał paralytyk. Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do paralytyka: «Synu, odpuszczają ci się twoje grzechy». A siedziało tam kilku uczonych w Piśmie, którzy myśleli w sercach swoich: «Czemu On tak mówi? On bluźni. Któż może odpuszczać grzechy, oprócz jednego Boga?» Jezus poznał zaraz w swym duchu, że tak myślą, i rzekł do nich: «Czemu nurtują te myśli w waszych sercach? Cóż jest łatwiej: powiedzieć do paralytyka: Odpuszczają ci się twoje grzechy, czy też powiedzieć: Wstań, weź swoje łoże i chodź? Otóż, żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów - rzekł do paralytyka: Mówię ci: Wstań, weź swoje łoże i idź do domu!». On wstał, wziął zaraz swoje łoże i wyszedł na oczach wszystkich. Zdumieli się wszyscy i wielbili Boga mówiąc: «Jeszcze nigdy nie widzieliśmy czegoś podobnego».

(Inne fragmenty do wykorzystania: Rz 12, 3-13, Ef 4, 25-32)

Propozycja rozważania

Dobry aktywizm potrzebuje wsparcia duchowego. Często słyszy się o osobach wypalonych, zniechęconych do życia do działania. Pozostają oni dalej pełni możliwości do pomysłów. Wiedzą jakie są potrzeby społeczne, egzystencjalne, ale nic nie robią, ponieważ stracili zapał. Rozbili się na ludzkiej obojętności, zazdrości, kpinie, ignorancji. Nic już ich nie motywuje do działania. Są podobni do paralytyka z Ewangelii, któremu pozostaje tkwić w bezruchu. Często przyczyną takiego stanu jest brak formacji chrześcijańskiej, która pozwala ukazać nadprzyrodzony motyw działania jakim jest miłość Boża i autorytet Boga. Trzeba zatem szukać dróg i możliwości dotarcia do bliskości Jezusa, gdzie nawet paralytyk odzyska siłę, a pierwszym jego działaniem będzie odstawienie łoża na bok. Innymi słowy mówiąc, wyrwanie się z miejsca, gdzie ludzkie egoistyczne wartościowanie rzeczywistości zatrzymuje i nie pozwala zejść z Franciszkowej Kanapy.

Święty Paweł przypomina o obowiązku podejmowania ludzkiego wysiłku we współpracy z łaską Bożą dla wypracowania cnót jako trwałych dyspozycji do owocnego chrześcijańskiego działania.

Pytania synodalne

Synodalność służy misji Kościoła, do udziału w której powołani są wszyscy jego członkowie.

- Co przeszkadza ochrzczonym w byciu aktywnymi w misji?
- Jakie obszary misji są przez nas zaniechane?
- W jaki sposób wspólnota wspiera swoich członków zaangażowanych w służbę na rzecz społeczeństwa w różny sposób (zaangażowanie społeczne i polityczne, badania naukowe, nauczanie, krzewienie sprawiedliwości społecznej, ochrona praw człowieka, troska o środowisko itp.)?
- W jaki sposób Kościół pomaga tym członkom przeżywać ich służbę społeczeństwu w sposób misyjny?

Modlitwa wiernych

Jesteśmy z Chrystusem i z Nim kroczyć pragniemy. Zanieśmy do niego naszą modlitwę.

1. Módlmy się o to, abyśmy byli wierni przyrzeczeniom chrzcielnym.
2. Módlmy się za wszystkie osoby zaangażowane w służbę na rzecz społeczeństwa, aby swoją misję wypełniali jak najlepiej.
3. Módlmy się za wszystkich odpowiedzialnych za dobro społeczne, aby zawsze kierowali się mądrością Bożą.

Własne wezwania...

Boże, Ojciec wszystkich wierzących w Twojego Syna wysłuchaj nas, gdy Cię błagamy i prowadź nas drogami Twoich Przykazań. Przez Chrystusa, Pana naszego.